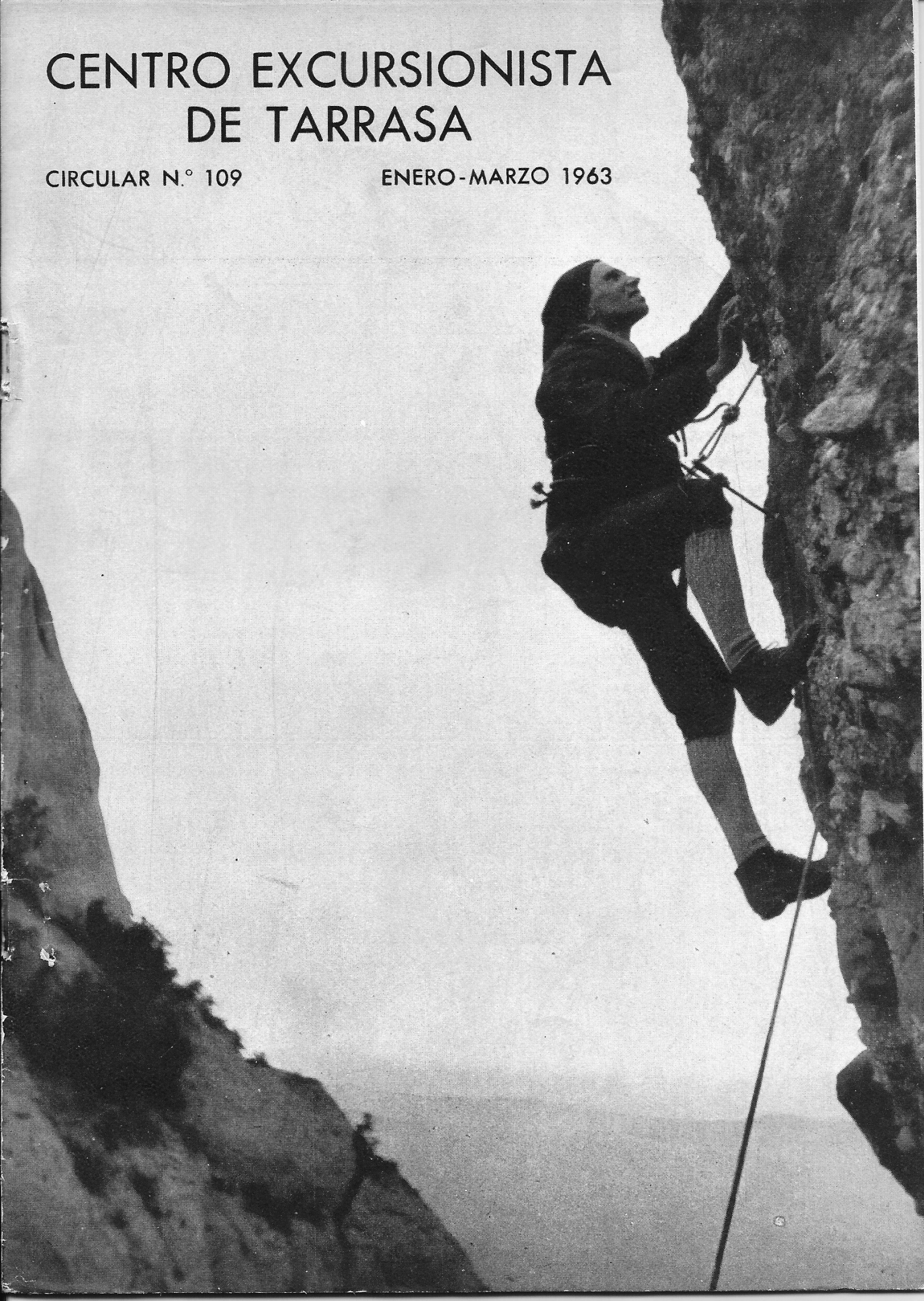

CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

CIRCULAR N.º 109

ENERO-MARZO 1963

Portada:

ESCALADA A LA TALAIETA (Montserrat)

Foto: José M.ª Soler

CENTRO EXCURSIONISTA DE TARRASA

ADHERIDO A LA FEDERACIÓN ESPAÑOLA DE MONTAÑISMO Y FEDERACIÓN CATALANA DE ESQUÍ

CIRCULAR N.º 109

ENERO-MARZO 1963

Federació

Som excursionistes i les idees de la Federació sempre ens han causat una mena de desencís, per creure que no lliga, el nostre esbarjo, amb les actituds d'una Federació. Per anar a admirar un monument, visitar un recinte sagrat, un castell enrunat, o be escrudinyar un passat, no sé veure l'utilitat de la Federació.

En canvi a les Seccions de Muntanya, que quasi totes les societats excursionistes tenen, a l'estar agrupades totes elles a una Federació, es altament beneficiós per a tots; tenen una sèrie de problemes a resoldre en comú, com són: refugis, marcar camins, accidents, millorament tècnic, relacions amb les nacions veïnes i el seu intercanvi de refugis.

La Federació Catalana de Muntanya, que agrupa actualment també l'element excursionista, creiem que no pot tractar per igual uns excursionistes diem-ne normals o bé uns excursionistes muntanyencs o bé encara més, escaladors; mentre aquests últims tenen una sèrie de problemes de l'ordre de materials, claus, cordes, refugis, etc., etc., els primers de tot, és concretament un llibre de text el seu element, és un excursionisme individual, per això la Federació no pot tractar per igual els uns amb els altres, doncs tenen unes activitats molt diferents.

La Federació de Muntanya farà bé de sospesar totes aquestes facetes, de cara al que pot ésser això que erròniament s'ha dit excursionisme, si és que ella ha de dirigir l'excursionisme cultural, com voldríem que fos, tal como ha estat fins ara.

Anhel frustrat

Si bé la muntanya quan se'ns manifesta amb tota esplendor ens produeix un goig sens límit que a vegades arriba a un punt d'eufòria tocant al deliri, de tant en tant per recordar-nos la petitesa humana barra el pas a un projecte quina execució anhelem des de llarg temps.

Es a una d'aquestes il·lusions frustrades, aquesta vegada pels elements enfuriats, a què es deu aquest recull d'apunts agafats en el mateix lloc de l'acció i ordenats prèviament en raó a la millor comprensió.

Cada cim té personalitat pròpia i n'hi haurà que la posseïrà tan intensa que us atraurà amb força irresistible.

Confesso que personalment aquesta força d'atracció l'he sentida en tot moment pel cim rei del nostre Pirineu. Amb la seva ascensió iniciava les freqüents curses a les cotes altes de la cadena pirenaica, i encara avui no s'ha borrat de la meva ment aquella primera visió del gegant, que des de l'imponent mirador del Port de la Picada llueix tota sa magnificència, coronant aquesta imponent catedral dels cims que anomenem "Les Maleïdes".

Coneguda la regió a l'estiu, quin serà el muntanyenc que no haurà pensat en una ascensió hivernal al Pic d'Aneto? La fantasia ens ha fet pensar sovint, a més de l'ascensió, en el descens de la seva gelera; és un llarg desnivell per terreny franc que amb bona neu pot delectar al més refinat esquiador.

Les impressions dels que ens han precedit arrelaren el projecte; quelcom de lectura de l'escriptor muntanyenc Josep M.ª Guilera, referida a l'indret, ha fet la resta.

* * *

La Setmana Santa d'un any qualsevol el projecte es féu realitat i amb el company Masip, complertes les formalitats governatives del moment, ens despedim de Benasc a mig matí amb l'intent de pernoctar a La Renclusa. El feixuc bagatge de l'equip d'hivern més els esquís, transportat per cavalleries, ha permès que fruïssim de

tota l'esplendor de la vall fins entrats a l'Hospital de Benasc, en quin lloc les dificultats s'oposaren a la tasca dels quadrúpedes i a partir d'aquell moment els hauríem de suplir.

L'encant del paisatge silenciós i una tarda diàfana ens acompanyaren fins el Pla d'Estany; encetàvem la sempre monòtona pujada final, quan la immensa penombra del Salvaguarda, agegantant-se per moments, ens absorbia com monstre colossal que es cruspeix a infeliços mortals. Al punt que els primers estels tremolaven per dessobre les "Maladetes" entràvem en terreny de La Renclusa.

A les coses se les valora segons la situació i el moment; aquí en tenim un exemple. Aquella barraca mal cuidada que anomenarem refugi lliure de La Renclusa i que a l'estiu no mereix l'atenció de ningú, ara ens sembla el bastiment mes acollidor que hom pot imaginar, no obstant i la immundícia que hi hem trobat.

Al neguit de creure's prop de l'objectiu preuat s'hi adjuntaren les naturals incomoditats pròpies de la primera nit; resultat, poques hores de descans. No obstant, a les sis del matí, amb fosca abundant, som ja de peus a terra per a iniciar l'ascensió al gegant. La primera ullada a l'exterior no pogué ésser més sorprenent; un cel cobert i negrós ho embolcava tot, originant les naturals reserves sobre l'execució o no del pla establert.

Finalment sortiríem a intentar-ho, malgrat les circumstàncies adverses, i fins el moment en que la més discreta prudència recomanés abandonar. Iniciem l'itinerari a l'igual que el d'estiu, obliquant, però, a l'esquerra a la mateixa altura del Portilló Inferior quin pas resulta més recomanable en aquesta època, a fi d'evitar la cornisa que habitualment s'origina en el Portilló Superior. La neu, forta en l'hora matinal i un pas regulat pausadament ens va enlairant amb major facilitat que a l'estiu, doncs els monumentals blocs granítics resten totalment coberts de neu, proporcionant així una magnífica pista acusadament inclinada, però fàcil de superar amb l'ajut dels crampons.

El temps empitjora i per la intensitat del vent gelat que udola exasperadament creiem trobar-nos ja al Portilló escollit. L'afany de constatar la situació meteorològica, que pot variar al canviar de vessant, ens fa quasi córrer; tot ha servit per a comprovar més prompte que per aquesta vegada valdrà més no pensar en l'ascensió esperada.

Ens resistim al retorn, l'esperança d'un sobtat canvi de temps ens il·lusiona; mantenim els sentits desperts i ben arrecerats gesticulem contínuament per a no gelar-nos; donem pas a les hores. Quant ha durat l'espera?... El transcurs del rellotge a muntanya no compta. Finalment decidim acceptar la brutal realitat i desfem el camí sense tenir ni el goig d'haver-nos delectat en un descens que per curt no és gens despreciable.

Reincorporats al refugi, no tarda en iniciar-se una imponent nevada que ininterrompudament persistirà fins el moment d'abandonar-lo, ja de retorn a la llar.

La resta del que succeí no té cap interès i el malhumor imperant fa llarguíssima l'estada a la cabana de la que ens despedim abans del temps previst, fent via novament a Benasc.

Una darrera ullada als cims desafiants, m'encoratjà a murmurar interiorment: tornaré!!

El poble, engalanat amb joiells de Pasqua florida, ens acolleix amistosament, encomanant-nos aquesta alegria i optimisme desconeguts a ciutat. Per aquesta vegada l'excursió ha tocat al seu fi.

* * *

Ha transcorregut un any més i l'anhel inicial s'ha fet més fort. L'esperit de domini tan humà, entretant ha fet de les seves posant verí al projecte d'una nova temptativa.

Aprofitant les mateixes festes litúrgiques de l'any anterior, aquesta vegada amb els companys Garriga i Soriguera F., torno a ésser hoste en els dominis de l'altre temps llegendari "Sebastiano". El petit refugi, lliure, apareix amb les mateixes deficiències, amb l'aggravant de que serem un nombre més crescut els que haurem de soportar-les. Coincidirem amb altres companys del nostre Centre que perseguien els nostres mateixos desitjos.

Les favorables impressions meteorològiques ens animen a matinar, iniciant l'ascensió vers la cresta dels Portillons seguint l'itinerari conegut. Per de prompte en aquesta ocasió ja no ens perdem el goig de contemplar "el rei de la carena, per dret d'alçada i per dret de bellesa", com qualificà Laqueutre al cim preuat. Mes, goig

efímer el nostre; una densa boirada provinent del Margalida avançava, desafiant, per la immensa cresteria de Tempestats.

L'udol del torb que fuetejava la nostra cara no fôu obstacle per a continuar la cursa. Avançàvem lliscant amb la sempre poc còmoda posició a mig declivi de la muntanya, seguint la part inferior dels Portillons, vessant del glacier d'Aneto. S'havia iniciat una lluita desigual entre els elements desenfrenats i nosaltres; sabíem sobradament qui guanyaria, però els capricis de la meteorologia una vegada més podien afavorir-nos.

Sense quasi donar-nos compte, la boira i nosaltres som una mateixa cosa; embolcallats i tot perseverem en l'empeny fins que un cegament intens ens atura ben avançada la gelera, quedant desorientats, doncs no sabem on acaba la neu i comença la boira, tot està influenciat d'una radiant reverberació que en comú arriba a provocar-nos estranyes sensacions alternades amb desagradables repercussions en el físic. Calculàrem trobar-nos entre els estreps inferiors de la Punta del Mig o Russell i el Pic de Corones. El mutisme que havia imperat fins aquells moments es veié trencat per tots tres en un mateix instant; encara que silenciosos, pensàvem el mateix i no calgueren masses comentaris per a retrobar les traces de pujada que, com el personatge del conte, havia d'ésser el vehicle que ens facilitaria el feliç retorn al punt d'origen.

Amb certes dificultats encara aprofitàrem el noble descens de la gelera d'Aneto i la recança de considerar-nos vençuts ens entretingué breus moments en la mateixa vira de confluència de les vessants d'Aneto i les Maladetes per a acomiadar-nos de l'incomparable rosari de cims i crestes invisibles físicament en aquell instant, però ben gravats en el més profund dels nostres sentiments.

Exceptuant un lamentable accident de tipus domèstic del que va ésser protagonista el company Soriguera i que sortosament no revestí altres conseqüències que les derivades de tenir de fer el viatge de retorn amb mitja galta coberta, el que succeí després no mereix comentari.

La muntanya havia donat una nova lliçó a la immodèstia. En l'adéu dels cims vàreig repetir la murmuració: tornaré; però aquesta vegada amb un to més suau, més amistós i més amical que mai.

M. PLANCHAT

COMISION DE CIENCIAS Y ARTES**Sección de Mineralogía y Petrografía**

En la excursión colectiva a Cardona, organizada por el Centro el pasado día 2 de diciembre, que comprendió la visita al Castillo de esta población (murallas, recintos, iglesia, capilla de San Ramón, etcétera), la célebre "Montaña de sal" y explotación minera adyacente, así como el Santuario del Milagro ("El Miracle") y pantano de San Pons, se tuvo la oportunidad de visitar detenidamente la mina "Nieves" de la S. A. Unión Española de Explosivos, que explota la sal potásica "Silvinita" (cloruro potásico), uno de los abonos más empleados en la agricultura.

Acompañados por un empleado de la empresa se pudo ver todas sus instalaciones, de las que dió detalladas explicaciones sobre su funcionamiento, así como del utillaje empleado en esta mina, la cual está a un lado de la "Montaña de sal". Dispone de dos castilletes de extracción para bajar a las diferentes galerías de la misma: el "María Teresa" y el "Alberto", cuyos pozos tienen, cada uno, 720 metros de profundidad, disponiendo ambos de montacargas dobles con una capacidad de carga de 5 Tm., y si bien los dos hacen el mismo trabajo, emplean respectivamente una fuerza de 50 y 100 HP, debido a tener maquinaria distinta.

Como final de la visita, previa firma en el libro correspondiente por el Presidente del Centro, ya fuera del recinto de la mina, se bajó a la parte inferior de la "Montaña de sal" para admirar su maravillosa morfología, debida principalmente a las vetas alternantes de arcilla y sal gema teñida de diversos colores, que forman dibujos y figuras caprichosas, que parecen en algunos sitios enormes ágatas. Se recogieron ejemplares de sal gema a placer. Anteriormente, en la mina, el empleado-guía nos proporcionó algunas muestras de silvinita y sal gema incolora.

Como consecuencia de la visita anterior han pasado a engrosar las vitrinas de nuestra Sección los siguientes minerales: 1. *Sal gema* incolora, semitransparente. 2. *Sal gema* veteada, erosionada. 3. *Sal gema*, blanca, estaláctica. 4. *Silvinita*, granudo-espática, roja. 5. *Silvinita*, veta entre sal gema.

Grup d'Escalada de la Secció d'Alta Muntanya

(G.E.S.A.M.)

Creiem estar en el bon camí que en l'època actual ha de seguir el Centre, al crear dins de la nostra entitat la Subsecció de la S.A.M. amb que encapçalem aquest comentari.

A l'ésser més gran, dia a dia, la distanciació en la forma de practicar el muntanyisme, entre l'excursionista per qui segueixen vàlides les normes que el Centre cuida i manté des del dia de la fundació, i el muntanyenc que busca el goig de l'escalada, està obligada l'entitat a orientar i encarrilar aital activitat dins d'una reglamentació, i, agrupant als escaladors, fomentar l'escalada al facilitar la preparació que per a tal activitat és imprescindible, tot procurant la major seguretat. Es a dir: fer llum perquè l'escalador s'obri i segueixi el bon camí en aquest més enllà de superació que sempre busca.

* * *

En l'articulat del reglament es concreta ja modestament un escalat que cal seguir per practicar correctament aquesta branca del muntanyisme i formar part del G.E.S.A.M.

Así, pels *aspirants* és imprescindible haver complert els 18 anys i pres part en un curset determinat d'escalada. Es demana activitat a "Sots del Bac" i a "Sant Llorenç del Munt", la muntanya que és per a nosaltres l'abecé d'iniciació a l'excursionisme.

Els *actius* estan obligats a un mínim de 4 escalades a Montserrat i 2 de Pirineu; assolir cims de més de 3.000 m. i a conèixer la muntanya a l'hivern, amb una travessia i un campament.

Finalment, els *honoraris* del G.E.S.A.M. estan obligats a un mínim de 4 escalades a "Sant Llorenç", 3 a Montserrat i 2 en el Pirineu de quart grau, mantingudes durant cinc anys.

* * *

Creiem que amb l'agrupament dels practicants de l'escalada serà possible un millorament de la tècnica necessària. Cal dir també que l'activitat a què estan obligats els components del G.E.S.A.M. no és de competició, però sí de competència o capacitat, i si bé demana una activitat mínima, esperem que sigui, més que quantitativa, qualitativa, el que equival a dir que es frueixi de la muntanya, dins de la llibertat per a escollir l'escalada d'un monòlit de Sant Llorenç, "Sots del Bac" o Montserrat i en l'ascensió d'un cim del Pirineu o travessia o campament hivernal.

SECCIÓ D'ALTA MUNTANYA

SECCIO JOVENIL

Excursions i actes efectuats

Dia 1 de novembre. — Puig de la Creu i Guanta.

Dia 11 de novembre. — Escletxes de Papiol.

Dia 18 de novembre. — Sant Jaume de Vallhonestà (travessia).

Dia 25 de novembre. — Agulles de Montserrat.

Dia 8 de desembre. — Vetllada dedicada a les mares. Fou un gran èxit.

Dia 16 de desembre. — A Can "Salallasera".

Dies 24 i 25. — Assistència a la Missa del Gall a Les Fonts.

Dies 30 i 31 de desembre i 1 de gener. — Al Montseny (Turó de l'Home).

FICHAS TECNICAS E S C A L A D A

PRIMERAS VIAS DE ESCALADA
ABIERTAS POR SEÑORES SOCIOS
DE ESTA ENTIDAD DURANTE LA
TEMPORADA 1962

Trona del Drac

Primera ascensión D. Feiner y F. Ullés.

Vía GESAM.

Situación: A 3 minutos de la "Cova del Drac" (Sant Llorenç), en el "cingle" de La Mola.

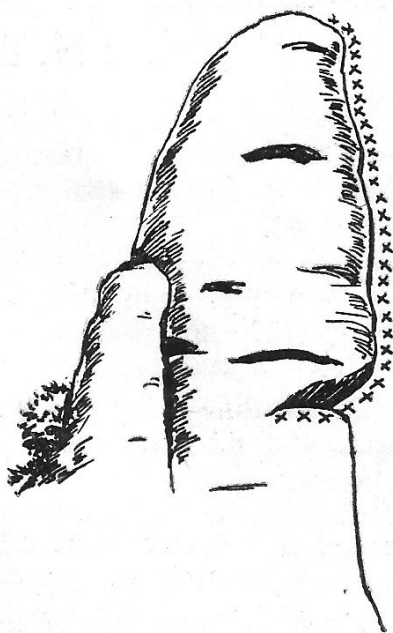
Metros: 10.

Material: 8 pitonisas
2 pitones
1 escarpa

Superación de 2 "baumes" con pitonisas.

Tiempo empleado: Cordada normal
2'30 horas.

Graduación 5.ª superior.

Paret de l'Agulla del Miracle (Montserrat)

Primera ascensión por Delfín Feiner, J. Vila y J. M.ª Serrano.

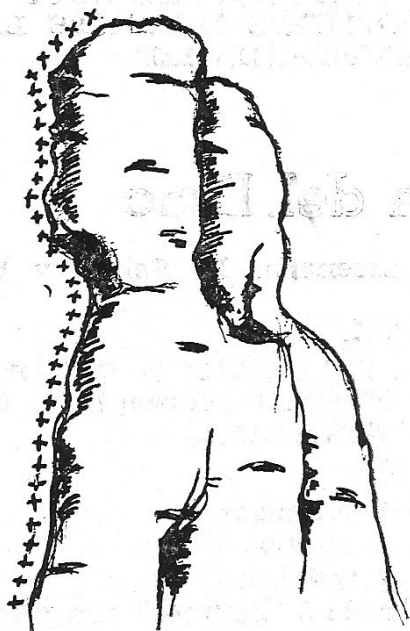
Situación: Al "Coll del Miracle", a 5 minutos de "Coll de Porc".

Metros: 32.

Material: 2 cuerdas de 40 m.
1 cordino de 30 m.
35 pitonisas
3 escarpas

Tiempo empleado: 12 horas.

Graduación 6.ª superior. Pared "baumada" toda ella y superación de un techo.

Cavall Bernat de la Vall

Vía Ullés-Feiner.

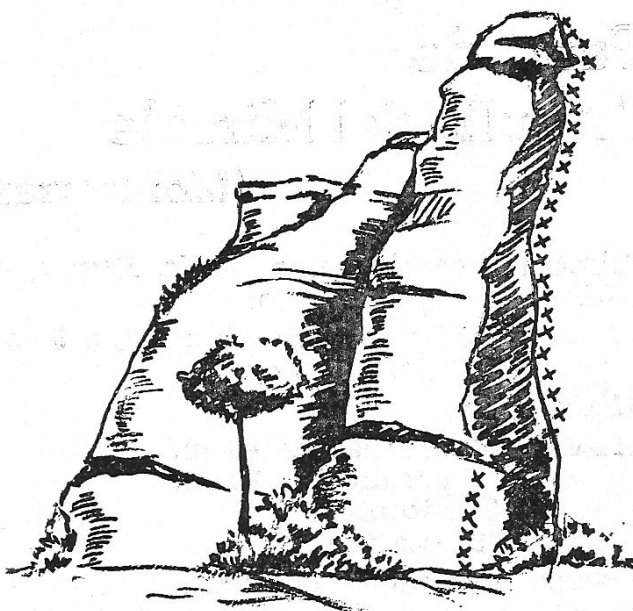
Situación: Parte superior de la canal de la Vall, cerca del mismo "collet" del Llor, y por levante a 15 minutos de "Coll d'Eres".

Metros: 20.

Material: 2 cuerdas de 40 m.
6 pitonisas
1 escarpa

Tiempo empleado: Cordada normal 4 h.

Graduación 5.ª, con un techo de 6.º.

Castellassa

(Paret N. E.)

Ascensión efectuada por F. Ullés y A. Casanovas.

Metros: 60.

Material: 38 pitonisas
3 pitones
10 escarpas
2 cuerdas de 40 m.

Tiempo empleado: 8 horas.

Graduación 5.ª superior.

Se desconoce si es la primera total, pues se hallaron 2 escarpas a 4 metros antes de llegar a la cumbre.

CRÓNICA

Asamblea General

El 25 de enero tuvo efecto la Asamblea General de la sociedad. El señor Secretario accidental dió cuenta de las actividades del año que se desglozan como sigue:

Circular mensual y Boletín trimestral. Del Boletín han aparecido los números 105 al 107 inclusivos, con las hojas numeradas del 205 al 360; y once han sido las circulares aparecidas.

Como puede observarse han aparecido únicamente tres boletines, debido a que la Tipografía Martí ha demorado la publicación del cuarto.

Actividades varias

Conferencias en nuestro salón	9
Sesiones de diapositivas	8
Visitas culturales	6
Exposiciones	4
Excursiones	20

Actos más sobresalientes

- Presentación de Tony Hiebeler, vencedor del Eiger, por la pared Norte, en invierno.
- Festival de Reyes para los pequeños.
- I Marcha Excursionista local de Regularidad por Montaña.
- Sesión de presentación de la primera expedición española a los Andes del Perú.
- Sesión del Grupo Subacuático del C.R.I.S.
- XXXI "Diada de Germanor" a La Mata.
- "Festivitat de Sant Bernat".
- XIV Campeonato de Alta Montaña en el Valle de Hecho.
- "Pinyonada" familiar.
- "Missa del Gall" a Las Fonts.

Debido a la catástrofe acaecida en nuestra ciudad el día 25 de septiembre último, tuvieron que suspenderse diversos actos y excursiones.

Asimismo tuvo que suspenderse el "Concert nadalenc", a causa de la fuerte nevada caída en nuestra ciudad.

Por el Tesorero don Juan Altisen se dió cuenta del estado económico de la sociedad, siendo aprobado, como así también el Inventario General presentado por don José Boada, Contador.

Con la aprobación de la Asamblea, fué proclamada la siguiente Junta Directiva para el año 1963:

<i>Presidente</i>		Manuel Closa
<i>Vicepresidente</i>		Isidro Vives
<i>Secretario</i>		Isidro Puig
<i>Tesorero-Contador</i>		José Boada
<i>Vocal excursiones</i>		Domingo Capdevila
" <i>de Boletín</i>		Antonio Donadeu
" <i>conservación local</i>		Francisco Estrada
"		José María Martí
"		Ramón Soler
"		Isidro Mas
" <i>Sección Fotografía</i>		Virgilio Vera
" " <i>Alta Montaña</i>		José María Soler
" " <i>Esquí</i>		Jaime Roura
" " <i>Juvenil</i>		Jaime Figueras
<i>Comisión Ciencias y Artes</i>		Juan Altisen
" " " "		Ramón Brumós
" " " "		Francisco Estrada
" " " "		José María Arias
" " " "		Bautista Galí

Socios Protectores

Nuevamente insistimos a los señores socios que desean ingresar en tal categoría, se sirvan comunicarlo, ya sea verbalmente o por carta al señor Secretario.

Tarjetas de la F.E.M.

Están a disposición de los señores socios los tiquets para la tarjeta de la F.E.M. del año 1963. Nos comunica la F.E.M. que es obligatoria la posesión de los mismos, lo que comunicamos a nuestros asociados, agradeciéndoles se sirvan adquirirlos.

Conferències i projeccions

Dia 23 de novembre

En Manuel Cruells, de "Amigos de la U.N.E.S.C.O.", dissertà sobre "Història de Catalunya", essent interessantíssim el seu punt de vista. Hi hagué un petit colloqui.

Dia 14 de desembre

El doctor En Josep Maria Figueras dissertà sobre "Com preveure l'accident amb esquí". Documentada conferència, il·lustrada amb una completa collecció de diapositives molt ben reeixides. Els aficionats es pogueren fer càrrec d'una munió de factors en l'accident en l'esquí.

Dia 21 de desembre

Pel Consolat dels EE. UU. d'Amèrica ens foren facilitades unes interessants diapositives sobre temes humans.

Dia 11 de gener 1963

Es projectaren unes 120 diapositives en color de diferents senyors socis.

Dia 18 de gener

En Joaquim Montoriol, membre del G.E.S. del Club Muntanyenc Barcelonès, dissertà sobre el tema "Avençs". La seva paraula clara, el gran domini seu de la matèria de que tractava, una collecció de diapositives que es projectaren junt amb uns gràfics d'una munió d'Avençs, així com la seva història, a tots ens va fer reviure estes en les entranyes de la terra, i als profans, ganes de provar-ho. La nostra més cordial felicitació al senyor Montoriol.

Excursions i visites

Dia 25 de novembre

La nostra tradicional pinyonada, enguany s'ha celebrat a "Masallés". En nombre de 30 foren els assistents. Els socis petits hi foren representats.

Dia 2 de desembre

A la visita-excursió a Cardona hi assistiren uns 35 socis, que en quedaren molt complaguts. Es visitaren les seves instal·lacions, la muntanya de Sal, i després s'anà al Santuari del Miracle, poguent admirar el seu grandíol altar barroc. En passar pel pantan de Sant Pons no es pogué fruir de la seva bellesa, doncs ja fosquejava.

Dies 8 i 9 de desembre

Pels nostres consocis senyors Garriga, Masip, Prat i Planchat, foren recorregudes les interessants regions de Santa Maria de Basora, Milany, Castell de Milany, Llaers i La Farga de Bebié.

Dia 16 de desembre

Uns 40 consocis assistiren a l'excursió del "Boix grèvol", prova evident de l'interès que desperten entre nosaltres els nostres costums populars, tals com el Pessebre.

Dia 24 de desembre

Uns 250 socis ens traslladarem a "Les Fonts", on aquest any varem oir Misa del Gall. El "Coro Vell", amb els seus preciosos cants, col·laborà en aquesta santa Missa. Després del Sant Sacrifici, tingué lloc una vetllada popular, el clàssic "piscolabis", seguit d'animsats i bonics cants, corejats per tots els assistents. Des d'aquestes línies la nostra més afectuosa felicitació als seus organitzadors i col·laboradors.

SECCIO D'ALTA MUNTANYA**EXCURSIONS EFECTUADES**

Dia 8 i 9 de desembre. — Amb esquí a Nou Creus, pic de l'Infern i al Puigmal, per M. Garcia i J. Galofré.

Dia 13 de gener. — Amb esquí al Puigllançada, per M. Garcia, A. Garcia, F. Ullés, M. Campos, P. Prat, J. Llobet, J. Cardellach, M. Piera, J. Barceló i J. Galofré.

ESCALADES

Dia 18 de novembre. — “El Mogrony”, per F. Bellots, A. Grau i amics de Rubí. Primera absoluta per la cara Nord a la “Agulla del Miracle”, “Via GESAM”, per D. Feiner, J. M.ª Serrano, P. Vila, amb la col·laboració de varis socis de la Secció.

Dia 25 de novembre. — “Els Fus”, per L. Andreu, J. Llobet y A. Casanovas.

Dia 9 de desembre. — “Les Castellasses” (via Matalonga), per F. Bellot y A. Grau.

Dia 16 de desembre. — La “Cova del Drac”, per M. Piera, J. Piera, F. Bellot i A. Grau.

Dia 6 de gener. — La “Cova del Drac” (via interior), per F. Bellot i L. Andreu.

Dia 13 de gener. — “L'Esquirol” (via “cinquantenari”, per A. Casanovas i R. Cunill.

ESCALADES DEL GRUPO “GESAM”

Dia 2 de desembre. — “La Prenyada” (Montserrat), per D. Feiner, J. M.ª Soler i M. García.

Dia 8 de desembre. — “El Rave” (Montserrat), per M. Campos, A. Martinez i J. M.ª Serrano.

Dia 9 de desembre. — “La Prenyada” (Montserrat), per M. Campos, A. Martinez i J. M.ª Serrano. Directíssima a “Les Castellases”, per la paret N.E., per F. Ullés i A. Casanovas.

Dia 16 de desembre. — “La Talaïeta” (Montserrat), per F. Ullés i A. Casanovas.

ESPELEOLOGIA

Dia 2 de desembre. — “Avenc de la Roca” (Ordal), per M. Font i J. A. López.

Dia 8 de desembre. — “Avenc de Sant Jaume” (La Mata), per M. Font y J. A. López.

En la reunió general reglamentària de la Secció, després d'altres acords, quedà elegida la Junta per a la temporada vinent, que recaigué en els socis següents:

<i>President</i>		Josep Maria Soler
<i>Vicepresident</i>		Manuel Campos
<i>Secretari</i>		Jaume Galofré
<i>Tresorer</i>		Manuel García
<i>Vocal escalada</i>		Angel Casanovas
” <i>material</i>		Joan Llobet
” <i>publicitat</i>		Juli Sánchez
” <i>numerari</i>		Delfí Feiner
”		Salvador Prat
”		Pau Julià

Durant l'any 1962 s'ha adquirit el material següent que està a disposició dels senyors socis: 2 cordes de perlon, 2 cordes de cànam, 15 pitons, 3 tendes de 3 places i un martell.

DECORACIÓN

ELLSA

Carretera Martorell, 58

Teléfono 4913

ESQUÍS

ALTIMIRA

Accesorios y reparaciones de todas clases - Servicio de alquiler,
Pupilaje y lacaje - Surtido de esquís económicos, por encargo

Venta de material **Attenhofer**
Esquís - Bastones - Fijaciones

Carretera Moncada 59 - Teléfono 5076

TARRASA

DEPORTES ALPINOS

Les ofrece el mejor material a los precios más asequibles en

MONTAÑA, CAMPING, ESQUI, TENIS Y HOCKEY

Consulte precios

Rutlla, 31 - Tel. 4069 - TARRASA

deportes aneto

Mayor, 36 - Teléfono 3047

SE COMPLACE EN OFRECER A SU DISTINGUIDA
CLIENTELA LA NUEVA SECCION DE DEPORTES
DE INVIERNO, ESPECIALMENTE EN **S K I**.

EN NUESTRO COMERCIO ENCONTRARA UN
EXTENSO SURTIDO DE MATERIAL NACIONAL
Y EXTRANJERO A PRECIOS POPULARISIMOS
CON GARANTIA DE CALIDAD.

FOTOS

francino

Plaza España, 13

Teléfono 2833

TARRASA